Lietas arhīva Nr. C-3499-18/35
ECLI:LV:RVPT:2018:0905.C32235117.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 5.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Kantsone
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Intrum Latvia" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Lindorff Oy Latvijas filiāle (turpmāk – prasītāja) 2017.gada 30.augustā tiesā cēlusi vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1651., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1793., 1801., 1828., 1838., 1943.pantu, lūdz tiesu:

1. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 1482,55 EUR, aizdevuma lietošanas procentus 1000,78 EUR, likumiskos procentus 467,74 EUR, līgumsodu 148,25 EUR, kā arī visu tiesas izdevumus – valsts nodevu 358,71 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR;
2. apstiprināt prasītājas tiesības saņemt 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Prasītāja norāda, ka 2011.gada 6.janvārī starp uzņēmumu AS "GE Money" (iepriekšējais nosaukums "RD LĪZINGA GRUPA", vēlākais nosaukums – "MG Capital", tagadējais nosaukums - SIA "AIZDEVUMS.LV") (turpmāk tekstā – Cedents) un Lindorff Oy Latvijas filiāli, (turpmāk tekstā - prasītājs) tika noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kura nosacījumiem prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētājas saistībām ar visām blakus tiesībām.

Prasītājai tika cedēts prasījums pret atbildētāju, kas sastāv no pamatsummas parāda 1341,94 LVL apmērā un procentu parāda 703,35 LVL apmērā. Papildus šim summām prasītāja atbilstoši līguma 1.2.punktam ir izmantojusi savas tiesības aprēķināt līgumsodu un prasa arī līgumsoda samaksu par nokavētiem maksājumiem, kurus atbildētājai bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem un atmaksas grafiku.

Atbildētājas un cedenta starpā pastāvēja saistība, pamatojoties uz aizdevuma līgumu Nr.1121398315.

Cedents no savas puses līgumu ir izpildījis un ar līguma noslēgšanas dienu izsniedzis atbildētājai naudas aizdevumu.

Puses vienojās, ka līdz 2012.gada 20.aprīlim atbildētāja saskaņā ar līgumā norādīto grafiku 48 mēnešus veic atlikušās aizdevuma pamatsummas 1500,00 LVL un aizdevuma lietošanas procentu 1176,85 LVL atmaksu. Saskaņā ar līguma grafiku ikmēneša maksājums ir 55,77 LVL.

Atbildētāja savas saistības nav izpildījusi pienācīgi. Atbildētājai neveicot apmaksu, ir sācies nokavējums, un tā sekas, pamatojoties uz līguma noteikumiem paredz prasītājam tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maks neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu.

Prasītāja aprēķinājusi un no atbildētājas pieprasa līgumsodu, kurš ir aprobežots ar 10% no pamatparāda un sastāda 148,25 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. un 1759.pantu prasītāja uzskata, ka ir pamats piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus 467,74 EUR apmērā par laika perioda no 2012.gada 21.aprīļa līdz 2017.gada 24.jūlijam.

2017.gada 9.oktobrī tiesā saņemts prasītājas pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, kurā norādīts, ka Lindorff Oy Latvijas filiāle noslēgusi uzņēmuma pārejas līgumu ar SIA "Lindorff Latvia". Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77.panta pirmo daļu, prasītāja lūdz tiesu aizstāt civillietā Nr. C32235117 Lindorff Oy Latvijas filiāles vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu prasītāju ar tās tiesību pārņēmēju SIA "Lindorff Latvia".

2018.gada 11.janvārī no prasītāja saņemts paziņojums, ka saskaņā ar 2017.gada 29.decembra Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmumu SIA "Lindorff Latvia" ir mainījusi savu nosaukumu uz SIA "Intrum Latvia".

Noteiktajā termiņā, ne arī līdz civillietas izskatīšanas dienai atbildētāja paskaidrojumu tiesā nav iesniegusi.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, civillietu izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma, savukārt pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu ir pamatots un apmierināms.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība.

Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā nav strīda par to, ka saskaņā ar 2008.gada 10.aprīlī noslēgto aizdevuma līgumu Nr.1121398315 AS "GE Money" izsniegusi atbildētājai /pers. B/ aizdevumu 1500,00 LVL (lietas 9.lapa).

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par spēkā esošu un pusēm saistošu.

Lietas materiāliem pievienots 2011.gada 1.jūnija cesijas līgums, ar kuru AS "GE Money" kā cedents cedē Somijas uzņēmumam Lindorff Oy prasījuma tiesības pret aizņēmēju /pers. B/, kas izriet no noslēgtā aizdevuma līguma Nr. 1121398315, tai skaitā saskaņā ar noslēgtā cesijas līguma 1.2.punktu nodod cesionāram prasījumus kopā ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai ķīlas tiesības, tiesības pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summas atgūšanu (lietas 11.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu prasījumi no agrākā kreditora uz jaunu var pāriet ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savkārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Ņemot vērā, ka AS "GE Money" saskaņā ar cesijas līgumu savas prasījuma tiesības pret aizņēmēju kopā ar visām pie aizņēmuma līguma piederīgām prasījuma tiesībām nodeva Somijas uzņēmumam Lindorff Oy, tiesa atzīst, ka Somijas uzņēmums Lindorff Oy ir ieguvis prasījuma tiesības pret aizņēmēju.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.pantu, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede un citi apstākļi), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam. Tiesību pārņemšana iespējama jebkurā procesa stadijā. Visas darbības, kas izpildītas procesā līdz tiesību pārņēmēja iestāšanās brīdim, tiesību pārņēmējam ir tikpat obligātas, cik obligātas tās bija personai, kuras tiesības ir pārņemtas.

No lietas materiāliem redzams, ka pēc prasības celšanas 2017.gada 25.septembrī starp SIA "Lindorff Latvia" kā pircēju un Lindorff Oy kā pārdevēju, kuru Latvijā pārstāv Lindorff Oy Latvijas filiāle, reģ.Nr.40003514990, noslēgts Uzņēmuma pirkuma – pārdevuma līgums, saskaņā ar kuru pārdevējs pārdod un nodod pircējam īpašumtiesības uz uzņēmumu, savukārt pircējs iegādājas un iegūst attiecīgo uzņēmumu tādu, kāds tas ir slēguma datumā. Līdz ar to tiesa konstatē, ka SIA "Lindorff Latvia" (pēc nosaukuma maiņas – SIA Intrum Latvia" ir ieguvis visu Lindorff Oy Latvijas filiālē ietilpstošo uzņēmumu, tajā skaitā, visus ietilpstošos aktīvus, saistības, kā arī prasījuma tiesības.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir pieļaujama puses procesuālo tiesību pārņemšana, aizstājot Lindorff Oy Latvijas filiāle ar tā tiesību pārņēmēju SIA „Intrum Latvia".

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Aizdevuma līguma 2.sadaļa nosaka kārtību, kādā aizņēmējam jāatmaksā aizdevuma summa.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina izriet, ka laika periodā 2008.gada 20.maija līdz 2013.gada 17.janvārim galvenais parāds sastāda 1482,56 EUR (lietas 13.-15.lapa).

Civillikuma 1828.pants paredz, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

2014.gada 1.aprīlī Lindorff Oy Latvijas filiāle nosūtīja atbildētājai atkārtotu brīdinājumu par nenokārtotajām saistībām, un nosakot termiņu līdz 2014.gada 11.aprīlim labprātīgai parāda atmaksai. Vienlaicīgi atbildētāju informējot par iespējamu prasības celšanu tiesā par parāda piedziņu, ja parāds netiks samaksāts (lietas 19.lapa).

2015.gada 24.augustā Lindorff Oy Latvijas filiāle nosūtīja atbildētājai atkārtotu brīdinājumu par nenokārtotajām saistībām, un nosakot termiņu līdz 2015.gada 3.septembrim labprātīgai parāda atmaksai. Vienlaicīgi atbildētāju informējot par iespējamu prasības celšanu tiesā par parāda piedziņu, ja parāds netiks samaksāts (lietas 20.lapa).

No prasītājas paskaidrojumiem secināms, ka atbildētāja uz brīdinājumu nav reaģējusi, parādu nav samaksājusi un pie prasītāja nav vērsusies ar pārrunām par iespējamu parāda saistību nokārtošanu.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai paskaidrojumus par prasību vai pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītājas norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus, vai kas apstiprinātu pielīgto saistību izpildi un parāda summas samaksu pilnā apmērā. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savu prasījumu par pamatparāda piedziņu. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts, tādēļ prasība par galvenā parāda piedziņu apmierināma pilnībā, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā pamatparādu 1482,56 EUR.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu un Civillikuma 1757.pants paredz, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Prasītāja ir aprēķinājusi nesamaksātos līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu no 2009.gada 21.marta līdz 2011.gada 21.martam 1000,78 EUR.

Noslēgtā Aizdevuma līguma 2.2.punktā un maksājumu grafikā aizņēmējs par izsniegtā aizdevuma lietošanu pielīga maksāt līgumiskos procentus, kas aprēķināmi no procentlikmes 37,22 % gadā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasījums par līgumisko procentu 1000,78 EUR apmērā piedziņu ir pamatots un apmierināms.

Prasītāja ir aprēķinājusi arī likumiskos nokavējuma procentus 467,74 EUR par laika periodu no 2012.gada 21.aprīļa līdz 2017.gada 24.jūlijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasījums par likumisko procentu 467,74 EUR apmērā piedziņu ir pamatots un apmierināms.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas spēkā no 2014.gada 1.janvāra) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2009.gada 21.februāra līdz 2011.gada 21.jūnijam 198,38 EUR, taču samazinājusi tā apmēru līdz 10% no pamatsummas – 148,25 EUR.

Atbilstoši Aizdevuma kredīta līguma 5.1.punktam, gadījumā, ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktos maksājumus, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu.

Prasītāja tiesības prasīt līgumsodu izriet arī no Civillikuma 1720.panta 2.punkta, kurā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsoda, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasījums par līgumsoda 148,28 EUR apmērā piedziņu ir pamatots un apmierināms.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksas izdarīšana, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tā kā tiesai nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētāja savu parādu prasītājam ir samaksājusi, atbildētāja nav apstrīdējusi prasības summu, tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētājas pamatparādu 1482,55 EUR, līgumiskos procentus 1000,78 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 467,74 EUR un līgumsodu 148,25 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 358,71 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par nauda summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no neatmaksātā parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 41., 77., 93., 97., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Apmierināt prasību.

Aizstāt prasītāju Lindorff Oy Latvijas filiāle, reģistrācijas numurs 40003514990, ar tās procesuālo tiesību pārņēmēju SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas numurs 40203088409.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas Nr.40203088409, galveno parādu 1482,55 EUR, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2012.gada 21.aprīļa līdz 2017.gada 24.jūlijam 467,74 EUR, līgumiskos procentus par laika periodu no 2009.gada 21.marta līdz 2011.gada 21.martam 1000,78 EUR, līgumsodu 148,25 EUR un tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 358,71 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, kopā piedzenot 3461,33 EUR (trīs tūkstoši četri simti sešdesmit viens *euro*, 33 centi).

Atzīt SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas Nr.40203088409 tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus) procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem pamatiem.

Tiesnese (paraksts) D.Kantsone